

STUDENTEN WEEKBLAD

21e JAARGANG.
No. 32.

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
3 JULI 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS 1/4,— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Mededeeling.

Dit is het laatste nummer vóór de vacantie.

DE REDACTIE.

Inhoud.

Mededeeling der Redactie.
Delftsch Studentencorps.

Societeit Phoenix.

Vereenigingsleven.

Kongres Studentenafdeelingen, Alg. Ned. Verbond.
De Inlichtingendienst der P. I. A., door C. A. H. Mulder.

Studentenbelangen.

De Guldensporendag, door C. S.

Ingezonden.

De Studie te Delft, door G. van Deth.
De Clubvorming in het D. S. C., door C. A. H. Mulder.
Voor-oordeel, door J. D. van Roon en J. W. Dinger.
De Kanarie, door C. M. Cox.

Vereenigingsleven.

Amstel-jubileum.

Technische Hoogeschool.

Afdeling der Bouwkunde.
Uitslagen Examens.
Mededeelingen.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Societeit Phoenix.

Het kantoor is gedurende de vacantie geopend behoudens het tijdvak van 10 Augustus tot en met 27 Augustus.

Zaterdag 16 Augustus en 23 Augustus is het kantoor geopend van 10 uur 's morgens tot 1 uur namiddag.

Betalingen aan de Societeit Phoenix kunnen echter ook *ten allen tijde* per postwissel of door middel van chèques geschieden.

VEREENIGINGSLEVEN.

De studentenafdeelingen van het Algemeen Nederlandsch Verbond houden een Kongres op den dag van den Guldensporensdag, de Vlaamsche nationale feestdag bij uitnemendheid, in Den Haag op 11 Juli a. s.

's Namiddags om half twee zullen Prof. Dr. Claus, Kapt. Oudendijk en Prof. Bodenstein namens Vlaanderen, Nederland en Zuid-Afrika het woord voeren. De redevoeringen hebben plaats in Pulchri Studio.

Na afloop zal men een maaltijd gebruiken in den Dierentuin, aanvangende om vijf uur. De toegangsprijs voor het Kongres is f 0.50, de onkosten voor den maaltijd bedragen f 2.—.

Onderstaand Komiteit, roept U op, dit Kongres bij te wonen. Men wordt beleefd verzocht vóór 8 Juli aan den Secretaris op te geven, indien men aan den maaltijd wenscht deel te nemen.

Namens de studenten:

Delft: H. G. C. COHEN STUART, Voorzitter.
J. L. VAN SOEST, Secretaris.
Oude Delft 136.

Utrecht: J. RICHTER.
J. H. SEBUS.

Amsterdam S. U.: S. L. VAN DER VEGTE.
W. BAKHUIS ROOZEBOOM.

Amsterdam S. U.: Jhr. C. VAN NISPEN TOT SEVENAAR.
Wageningen: C. COOLHAAS.

De alg. secr. der Ver. Studentenafdeelingen:
L. L. W. VAN SOEST.

Na den maaltijd 's avonds acht uur heeft een Vlaamsch Guldensporenkomiteit een gezelligen avond op touw gezet in Pulchri Studio. Hiervoor is vrije toegang.

HET KOMITEIT.

DELFT, 28 Juni 1919.

De Inlichtingendienst der P. I. A.

Allereerst wil ik de redactie mijn dank betuigen voor haar welwillendheid bij de beantwoording mijner opmerkingen in het laatste S.W. Vooral de erkenning dat schade wordt berokkend aan het S.W. door een „afbrekend nootje” apprecieer ik ten zeerste, te meer waar zij de consequentie daarvan nml. het herroepen van zoo'n nootje, zij het dan ook tot haar leedwezen, doorvoerde. Toch mag ik haar niet toegeven dat opbouwen en afbreken relatieve begrippen zijn. Een slooper verricht geen opbouwende arbeid. Wel is zijn arbeid soms onontbeerlijk als een oud gebouw door een nieuw moet worden vervangen. Waar echter reactionair of liever anti-evolutionair is afgebroken, moet een volledig herstel op prijs worden gesteld.

Dat de heer Kann bovendien opbouwende arbeid wil verrichten is zeker lofwaardig. Het zij mij evenwel vergund tegen het daarvoor noodig geoordeelde „sloopwerk” eenige bezwaren in te brengen.

De heer Kann noemt als gevaar van de dit jaar door de „Overgangsgroep” ingeslagen weg dat den nieuw aankomenden wordt aangeraden hun inlichtingen niet slechts bij één student in te winnen. De inlichtingen door verschillende mensen zouden dan kunnen ontwaarden in propaganda.

Maar draagt het vernemen van verschillende subjectieve meeningen dan niet bij tot de vorming van een objectief oordeel?

Dat een bepaald student bv. vooral de voordeelen van het Corpslidmaatschap in het licht stelt kan geen kwaad. Hij onthoude er zich slechts van zijn meening aan anderen *op te dringen*. Mocht de heer Kann vreezen dat dit laatste toch veel zal geschieden nu ieder willekeurig student zich bereid kan verklaren om inlichtingen te verstrekken, dan zou ik hem er op willen wijzen dat *deze bereidverklaring toch eigenlijk de stilzwijgende belofte inhoudt, dat men in zijn functie als inlichter zal streven naar objectiviteit*. Slechts iemand die zich niet officieel voor de inlichtingendienst beschikbaar heeft gesteld is niet door die belofte gebonden en kan naar willekeur opdringerige propaganda voeren.

Intusschen voel ik met den heer Kann dat niet ieder even geschikt is om goede inlichtingen te verstrekken. Een keuze is dan ook zeer gewenscht. Misschien zullen reeds dit jaar de 14 door de C. C. uitgekozen inlichters afzonderlijk vermeld worden. Waar het de C. C. echter reeds buitengewoon veel moeite heeft gekost om 14 mensen te vinden, die bereid waren als uitgekozen, inlichter te worden aangewezen en zoo'n gering aantal voor ons doel: een in alle deelen des lands vertakte inlichtingendienst, natuurlijk veel te klein is, lijkt het ons vooralsnog gewenscht behalve de namen der „uitgelezen” inlichters ook die van de andere voor ons doel bereidwillige studenten aan de nieuw-aankomenden kenbaar te maken.

Welk lichaam een neutrale inlichtingendienst organiseert, doet dunkt mij weinig ter zake. De C. C. ter behartiging speciaal van studiebelangen lijkt me er minder voor aangewezen dan de P. I. A. met haar algemeene grondgedachte: „wij willen de menschheid dienen.”

Dat de jongelieden met geestelijke stroomingen in de studentenwereld *beter* in kennis kunnen worden gebracht, nadat zij in de academiestad hunner keuze zijn aangekomen ben ik met den heer Kann eens.

Maar hij zal het wel met mij eens zijn over de wenschelijkheid dat de kennismaking reeds voor dien tijd wordt aangevangen.

C. A. H. MULDER.

STUDENTENBELANGEN.

De Guldensporendag.

Op Vrijdag 11 Juli a. s. zullen wij te Den Haag den Vlaamschen nationalen feestdag herdenken. Zooals men weet werd de Guldensporensdag geleverd in 1302 bij Kortrijk, waar in 'n zwaren strijd

tegen 'n overmachtig Fransch leger zou worden beslist over 't voortbestaan van Vlaanderen. De slag verliep gunstig en na afloop vond men zooveel sporen der Fransche ridders op 't veld, dat de slag in de geschiedenis daarnaar werd genoemd.

In onze dagen beleeft Vlaanderen opnieuw 'n strijd op leven en dood. Sedert in 1914 de leus werd aangeheven: „Après la guerre on ne parlera plus du flamand”, hebben zich de verhoudingen met het Belgicistisch bestuur steeds meer verscherpt. Thans heerscht in Vlaanderen 'n waar schrikbewind. Meer dan 3000 bewuste Vlamingen zitten gevangen, waaronder honderden soldaten die jaren lang hun leven hebben gewaagd in den strijd tegen de Duitschers; meerdere duizenden zijn ontzet uit hun ambt, omdat zij, steunende op de beloften bij het begin van den oorlog gedaan, rechtsherstel voor Vlaanderen eischen en 'n eind gemaakt willen zien aan 't noodlottig centraliseerend bewind.

Vlaanderen wil thans alle krachten inzetten om voortaan 'n menschwaardig bestaan te kunnen leiden. Bij dien vertwijfelden kamp past het ons, Hollanders, hen ter zijde te staan. Op 11 Juli zullen wij kunnen zien hoeveel kracht onze beweging in korten tijd reeds heeft gewonnen. Die dag moet zijn 'n gelegenheid tot 't sluiten van onze gelederen. Hij moet worden 't uitgangspunt van 'n nieuw jaar van strijd en overwinning voor de zaak die ons zoo nauw aan 't harte ligt.

Met trots kunnen wij vaststellen dat onder de Delftsche studenten, meer dan elders, het besef van onzen nationalen plicht den laatsten tijd levendig is geworden. Delftenaren! laten wij zorgen dat wij onze eereplaats behouden. Komt naar den Haag, helpt allen dezen Guldensporendag onvergetelijk te maken.

Delft, 30-6-'9.

C. S.

INGEZONDEN.

De Studie te Delft.

De studie te Delft is tegenwoordig beroerd, omdat de geest die de studie beheerscht beroerd is. Die geest is er een, die ons doet afdalen tot de meest minitieuze bijzonderheden, zonder ons een blik op het geheel te gunnen. Dezelfde geest is ook de oorzaak, waardoor de wetenschap zich in den laatsten tijd, speciaal in Duitschland, op zulke eenzijdig materialistische banen heeft voortbewogen en hierdoor ook wordt zoo'n eenzijdige en materialistische cultuur geschapen, die nu eens door overdreven centralisatie tot imperialisme voert, dan weer, door overdreven decentralisatie bolsjewisme in 't leven roept.

Daarom slaagt de T. H. er als regel dan ook niet in, menschen met een algemeene, ruime kijk op 't leven en de maatschappij af te leveren, doch wel waanwijze technici! Want het volpompen met Hoogere Wiskunde en technische detail questies, geeft nu eenmaal geen algemeene ontwikkeling. Wanneer men een ingewikkeld Wiskunde vraagstuk kan oplossen, is men daarmee nog niet „tot mensch” geworden.

Menschen met een breeden blik op de maatschappij en op levensvraagstukken, geleerden, die het onderling verband der wetenschappen overzien, ze worden steeds zeldzamer! En daarom vallen ook steeds meer „intellectueelen” ten offer aan socialistische en theosofische leuzen. Want, afgescheiden van het goede dat deze richtingen moge nastreven, zoodra een intellectueel zich overgeeft aan „leuzen”, zoodra massa-moraal de individuele overtuiging gaat vervangen, worden de hogere geestelijke regionen steeds meer onbereikbaar voor hem!

Het is nutteloos voor deze feiten de oogen te sluiten. Struisvogelpolitiek ware het te meenen, dat de evolutie van onze cultuur juist thans een stijgende lijn zou zijn! Over een paar duizend jaar zal onze tijd bekend staan, als één van technische vervolmaking weliswaar, doch tevens als een, waarin de geestelijke mensch als zoodanig decadeerde. Nooit was een veel bewegende tijd in de wereldevolutie zóó arm aan boven alles uitstekende wereldgenieën! Nooit kwam het individu geestelijk zóó weinig tot zijn recht! En men moge nu wijzen op de schitterende prestatie's van een Vickers vliegmaschine, een feit blijft het, dat over tweeduizend jaar zelfs de herinnering aan al die vernuftige machines zal zijn uitgewischt! Hunne deelen zullen door den wind naar alle windstreken zijn verstrooid! Maar dat, wat Plato meer dan 2000 jaar geleden neerschreef, wordt nog heden overdacht! De gedachte is tegen den tijd bestand!

Ongetwijfeld zal men, om het verloren terrein te herwinnen, vele en grondige wijzigingen in onze samenleving moeten aanbrengen. Niet bij wijze van bolsjewistische rooftocht alles omverwerpen, zonder hiervoor iets beters te brengen, maar de intellectueelen zullen moeten doorvòelen, hoe ellendig de toestand thans eigenlijk is. Eenmaal hiervan doordrongen, komen de wijzigingen als van zelve tot stand. En omgekeerd, heeft een deel dit ingezien en veranderingen aangebracht, dan zal hiervan ongemerkt een goeden invloed op het overige deel uitgaan. Men stelle zich niet voor, door enkele verbeteringen aan te brengen, nu ineens een ideaal toestand geschapen te hebben. Wat baat het beste systeem, wanneer het indruischt tegen de geest der menschen die het moeten toepassen? Tegenwoordig wil men al veel te veel o! zoo goed regelen! Arbeidswetten, verzekeringswetten, ouderdomsrente, jawel, prachtig! Maar dit alles is kortzichtig. Voorloopig geloof ik nog niet dat de gemiddelde arbeider van thans met zijn 8-uren werkday en wat dies meer zij, zooveel gelukkiger is dan 50 jaar geleden!

Naar ik meen zijn er teekenen die er op wijzen, dat een gezonder

geest zich baan breekt of aanstalten maakt zich eerlang te doen gelden. Daarom kan het zijn nut hebben thans eens een „program van wijzigingen” op te stellen.

Vragen wij ons allereerst af, welke eischen men aan een hedendaagsch ingenieur dient te stellen. En dan is het antwoord: in de éérste plaats moet hij algemeen intellectueel ontwikkeld zijn, een zelfstandig oordeel over het leven en de maatschappij hebben. Een mensch is méér als een machine; de student van thans, staat ééns wellicht aan 't hoofd eener industriele onderneming. Eens zal ook naar hem de waarde van ons volk, dat is de intellectuele waarde, worden afgemeten. Eens zal van zijn persoonlijk inzicht in beslissende momenten, het wel en wee van duizenden afhangen! Dit wordt bij het huidige onderwijs aan de T. H. veel te veel vergeten en is al reeds bedenkelijk in het gedrang gekomen.

In de tweede plaats moet de ingenieur de man zijn, die de „practijk” en de „theorie” moet beheerschen; hiertoe moet dus zijn opleiding een wetenschappelijk-technische zijn. Maar nu bestaat altijd het gevaar dat het theoretische teveel op den voorgrond komt. En dit is alleszins verklaarbaar; de hoogleraren toch, voelen zich uiteraard meer aangetrokken tot de theorie, hetgeen voor geleerden ook inderdaad aantrekkelijker is. Men vergete echter nooit, dat het onderwijs in de eerste plaats geschikt moet zijn voor den gemiddeld aangelegde en dat de gemiddelde begaafdheid, juist omdat het de begaafdheid der groote meerderheid is, als regel niet veel bijzonders is. De gemiddelde student vraagt niet naar het waarom doch naar het hoe! Theoretische uiteenzettingen interesseeren hem slechts matig, maar hij moet met Hütte kunnen werken! Dit is een feit waarmee men rekening dient te houden en het is de tweede fout van ons onderwijs hier, dat men dit onvoldoende of niet doet. Tegenwoordig studeert men niet terwille van de wetenschap doch uit *economische noodzakelijkheid*! En daarom dient men bij het verloop van het getij wel degelijk de bakens te verzetten!

Hieronder som ik eenige wijzigingen op, natuurlijk slechts beknopt toegelicht.

1. *Kortere opleiding.* De studie moet niet langer zijn dan 3 jaar. Waarom vormt men wel in het buitenland in 3 jaar ingenieurs? In Amerika leidt men menschen met nog geen 3 jarige H. B. S. kennis, in 2 à 4 jaar tot ingenieur op. En toch construeert men daar Harley-Davidson's!

Een 5 jarige cursus wordt licht 6 jaar (zie ook statistische gegevens Rapport van de Vereeniging van Delftsche Ingenieurs No. 30 S. W.) en dat is beslist te lang! Men is dan 24 à 27 jaar, en dit is te oud, vooral om een veeleischende carrière in de tropen te beginnen! Bovendien, wat een besparing: 2000 ouders geven 2 jaar ± f 2500 per jaar minder uit, een bezuiniging van f 5.000.000. Afgezien nog van 't feit, dat die 2000 afgestudeerden, 2 jaar eerder productief werkzaam zijn. Daarenboven is ook een opleiding die minimaal f 10 à f 15.000 kost te duur! Het aantal studenten, zou bij 3 jarigen duur, enorm toenemen en *dit* ook weer het onderwijs per hoofd goedkooper maken. Ook onderschatte men, vooral in de toekomst, de buitenlandsche concurrentie niet! Reeds zijn er menschen die in Amerika en elders afstudeeren. En terecht! Want, er wordt wel eens beweert, dat het Delftsche diploma zoo hoog staat, maar dat is (de civiele faculteit uitgezonderd) eenvoudig een chauvinistisch praatje! Ieder buitenlander weet, dat wij een land van polders en dijken bewonen en vinden het van zelsprekend, dat wij goede waterbouwkundigen zijn. Maar dit geldt voor de andere faculteiten geenszins. Men vindt ons te veel theoretici en te weinig practici en later mag wellicht die theoretische bekwaamheid geëvalueerd worden, allereerst heeft men bruikbare menschen noodig. Een feit blijft het, dat men afgestudeerd zijnde, tóch in 't een of andere speciaal-bedrijf komt en men tóch beginnen moet zich in die branche in te werken. Wat baat het een ingenieur der Koninklijke of hij precies weet hoe een kolenmijn geëxploiteerd wordt!

Daarom, zooals hierboven reeds betoogd, verwachtte men meer van „persoonlijkheden”, dan van steeds hooger opgevoerden theoretische kennis. Zeker, de gemeenschap moet beschermd worden tegen „kwakzalverij”, doch men vergete niet, dat iemand zeer veel weten kan, zonder in het vak practisch bruikbaar te zijn, en omgekeerd! Men herstelle de filosofische faculteit in eere, *juist* in een technisch milieu en docere verder meer vakken als sociologie, psychologie, kunstgeschiedenis en een minimum der overige technische vakken!

2. *Practischer inrichting der studie.* Allereerst minder examens! Alle „examenstudie” is grootendeels verloren tijd! Doch daarnaast het houden van voordrachten door studenten over een opgegeven onderwerp (als in Rotterdam b. v.) het uitwerken van een opdracht hetzij in een daartoe te stichten tijdschrift hetzij mondeling en deze beiden vervange zoo veel mogelijk alle examens. Voor de meer wetenschappelijk aangelegden blijve gelegenheid tot promoveeren. Ook meer contact met de professoren is *zeer* gewenscht. Dit persoonlijk contact moet zelfs het zwaartepunt worden; het practisch gedeelte zoo veel mogelijk onder persoonlijke leiding der hoogleraar, die dan ook een klein aantal leerlingen heeft. Ik begrijp niet, waarom men de studenten voor een bepaald vak niet in groepen verdeelt en elken professor met de speciale leiding van die 10 à 15 man belast. Den heelen studietijd leert men dan samenwerken; dan worden werkelijk ingenieurs door de docenten „gevormd”; nu hebben we ons, aan één stuk door, te verdedigen in wel 10 verschillende richtingen, die ons steeds meer van hun vak willen opdringen. Misschien zou ook het indeelen van het jaar in 2 semesters gunstig werken; men verliest dan niet een heel jaar tegelijk bij minder ijver!

En gedrukte dictaten! Opdat men niet meer tegelijker tijd, teekenen, luisteren en opschrijven behoeft! Met het bekende resultaat! Bovendien zijn van haast alle vakken goede handboeken en kunnen de hoogleraren zich dan meer toeleggen op het oplossen van moeilijkheden die bij de verschillende menschen gerezen zijn;

wat ook trouwens van zelf, door „persoonlijk contact” in de hand wordt gewerkt.

3. *Het Bestuur los van het Ministerie!* Een principieele fout heeft men begaan, door onze hoogeschool te koppelen aan een altijd ietwat traag functioneerende regeeringsmachine! De curatoren (3 à 5) worden door den Minister benoemd (het is overigens een eere-ambt); om de 2 jaar treedt één lid af, doch is dadelijk herbenoembaar (de voorzitter is het sinds 1905, dus vanaf de oprichting). Doch dit lichaam heeft slechts een adviseerende stem; het draagt hoogleraren voor en brengt eens per jaar (1 Nov.) verslag uit aan den Minister. Verder wordt het aantal afdeelingen, het examen en verder beheer, bij Algemeene Maatregel van Bestuur, (dus door de kroon) geregeld. De afdeelingen nemen overigens het examen af en bepalen dus feitelijk de eischen. Dit is onjuist, want de hoogleeraar is in deze zelf „partij”, met dat gevolg dan ook, dat de eischen steeds opgevoerd worden.

In Amerika zijn de beroemdste universiteiten zooals de Harvard (in Boston) en Columbia university (New York city) particuliere instellingen (met een kapitaal van 50 à 100 miljoen!) De president doet weinig wetenschappelijk werk en heeft eenerzijds het „gevolmachtigde college” (= college van curatoren) boven zich met dictatoriale macht (waarvan weinig gebruik wordt gemaakt) en anderzijds dekanen (= hoofden van afdeelingen) onder zich. De studenten zenden afgevaardigden naar de vakafdeeling en geven advies. Overigens, gaat de zaak niet goed en zijn er misstanden, dan wordt dit, juist omdat iedereen invloed kan uitoefenen, dadelijk weer verholpen. Wellicht beschouwt men dit hier als een soort „Raad van Arbeiders en Soldaten”, maar een feit is toch dat elk onzer toch zijn f 10.000 offert om 't diploma te halen en mogen wij nu heelemaal niets in te brengen hebben in studiezaken??

Nog zij opgemerkt, dat men in de Nieuwe Wereld ook onderscheid maakt tusschen hoogleraren meer geschikt om, met behulp van eenige oudere studenten, wetenschappelijke onderzoekingen te doen en tusschen de zulken, die meer voor voordrachten en practijk geschikt zijn. Hun traktement is overigens ook beter, 9 à f 12.000. Maar hier moet een hoogleeraar: onderzoeken, voordrachten houden, een paar 100 examens afnemen, etc.!

Als vierde punt zou ik kunnen noemen het behartigen van onze particuliere belangen door de T. H. zooals studentenwoningen etc. Maar hiermede betreed ik zoo'n uitgebreid gebied, dat ik dat hier voorloopig nog maar niet zal uitwerken.

De *Eindconclusie* waartoe ik kom is: men zende ten spoedigste een request aan onzen nieuwen Minister van Onderwijs met minstens duizend handteekeningen! En men betooge hierin, dat het *dringend* noodig is met spoed een „Commissie tot wijzing” (met sub-commissies voor de faculteiten) bestaande uit 10. hoogleeraren, 20. vooraanstaande mannen uit industrie, 30. uit studenten, in het leven te roepen.

De C. C., het zij hier opgemerkt, is niet voortvarend genoeg (bleek reeds in de mobilisatie-tijd!) en komt na jaren werken tot een schuchter schrijven aan de Senaat om een bestaand examen in tweeën te splitsen en nogwel nadat er van af die zijde reeds plannen toe waren! Bovendien heeft zij geen *Autoriteit* en, geloof ik, nog wel 25 andere punten op haar programma staan. Inplaats dat iemand elke poging tot verbetering hartelijk toejuicht met „Eindelijk wordt men wakker!” gaat de C. C. het streven der S. T. V., tegenwerken, omdat de vereeniging eens Sociaal democratisch mocht zijn! Nu, al is men van den hemel weet welke politieke richting, als die richting met een verstandig plan aan komt, dient dit te worden overwogen en moet men niet, als de C. C. met een hautain gebaar „zich niet verantwoordelijk willen stellen voor het streven dier vereeniging!” Als men nog steeds zijn kracht zoekt in futiliteiten, moet ik constateeren dat de „gezonde geest” zich nog blijkbaar lang niet baan breekt!

Lezers! aan U is het, te toonen dat er nog frisch bloed in U stroomt!

Delft, 30 Juni 1919.

G. VAN DETH.

DELFT, 28 Juni 1919.

De Clubvorming in het D. S. C.

De uitnodiging van den heer Kann, om eens uiteen te zetten, hoe ik mij den toestand, als in mijn laatsten zin beschreven, voorstel, geeft mij het volgende in de pen.

De beide laatste zinnen van mijn vorig artikel luiden:

„Moge het Delftsch Studenten-corps nu eens toonen, dat het werkelijk nastreeft zijn doel:

„eensgezindheid onder de leden,”

door in het nieuwe eerste jaar het samenhoeken in clubs tegen te gaan. Dan zullen zich onder hen, gedurende en vooral na den groentijd, hechte vriendenkringen vormen!”

Een uitzetting, hoe ik mij de door dezen zin geschetsten toestand voorstel, lijkt mij eigenlijk gezegd op deze plaats van weinig nut. Mag ik volstaan met de opmerking, dat ieder zich toch wel eenige voorstelling heeft gemaakt van een meer ideaal Corpsleven dan het huidige? Ik geloof niet, dat deze voorstellingen bij de meerderheid der studenten zeer verschillend zijn. Welk epicus of lyricus voelt zich geroepen zijn idealen hieromtrent in schoonen vorm te vertolken?

Zonder op de vraag van den heer Kann een rechtstreeksch antwoord te geven, zal ik hier toch gaarne nog iets nader toelichten hoe ik me voorstel dat de in zijn vraag bedoelde toestand bereikt kan worden.

Om logisch te komen tot de middelen ter verbetering, moet ik beginnen met nog iets te zeggen over de huidige clubvorming. Door enkele oudere jaars werd mij gezegd, dat ik h. i. te veel waarde hecht aan het begrip club, en daarom de tegenwoordige vorming der clubs als onvoldoende voorbereid en geforceerd veroordeel. Volgens hun meening is een club niet anders dan een in den groentijd gesloten band, die de onderlinge kennismaking na dien tijd bevordert. Zij gaven mij toe, dat het aantal vrienden dat men in zijn club kan vinden, doorgaans zeer gering is, aangezien de clubgenootenkeuze na zeer oppervlakkige kennismaking plaats heeft. Dit is echter volgens hen geen bezwaar, daar de clubs in de loop der jaren een reformatie kunnen ondergaan, en de vrienden elkaar op die wijze toch wel vinden.

Ook ik geloof wel dat dit laatste meestal het geval is. Gelukkig is de clubvorming tegenwoordig niet zóó geforceerd, dat de daardoor veroorzaakte labiele toestand nooit in een meer stabiele kan overgaan.

Wel is ze echter dermate geforceerd, dat de meer stabiele toestand zich pas na eenige jaren kan instellen. Daarom geloof ik, dat het ons aller taak als corpsleden is, die forceering met alle kracht tegen te gaan.

Laat den groenen niet langer worden wijsgemaakt, dat zij zich met het kiezen van clubgenooten moeten haasten, omdat de club bij de inauguratie reeds definitief gevormd moet zijn.

Laat integendeel het idee ingang vinden, dat de club voor hen des te meer waarde zal hebben, naarmate zij vóór de clubinstallatie meer gelegenheid hebben gezocht tot onderlinge kennismaking. Waarschijnlijk zullen de meeste clubs zich dan pas vormen in de loop van het eerste, enkelen misschien pas in het tweede jaar. Ik durf hopen, dat er dan echter ook minder grond dan tegenwoordig zal zijn voor de opmerking, dat men te veel waarde hecht aan het begrip club.

Om dit artikel niet te lang te maken, wil ik nu nog puntsgewijs eenige middelen ter verbetering noemen:

a. De Senaat van het D. S. C. neemt een motie aan van de volgende strekking:

„De Senaat van het D. S. C. bijeen in vergadering enz., van oordeel, dat de clubvorming tegenwoordig in hooge mate geforceerd wordt, en daardoor niet bijdraagt tot bereiking van het door de Corpswet als doel gestelde ideaal van eensgezindheid onder de leden, wil het initiatief nemen om in den volgenden groentijd dat forceeren tegen te gaan, in de verwachting, dat de door de groenen aangevangen onderlinge kennismaking zich dan na hun inauguratie in mindere mate zal beperken tot een klein kringetje, zoodat meer onderlinge waardeering zal ontstaan, wat tot meerdere eensgezindheid zal bijdragen.”

Het aannemen van deze motie wordt aan het Corps bekend gemaakt.

b. De president van het Corps wijst de groenen zoowel bij hun aankomst als bij hun inauguratie op het groote belang voor hen en voor het Corps betrokken bij een goed ontwikkeld clubleven, en geeft hun in overweging de clubvorming zooveel mogelijk op vriendschapsbanden te doen berusten en zich van dit plan niet te laten afbrengen door mogelijk drijven van eenige oudere studenten om hun club reeds definitief te vormen voor de inauguratie.

c. Het kroegbestuur zoowel als dat van het eerste jaar stelle zooveel mogelijk aanlokkelijke gelegenheden open om de kennismaking speciaal onder de 1ste jaars te bevorderen, b. v. gemeenschappelijke 1ste jaarstafels zoowel in midden- als in eetzaal, 1ste jaarsavonden na een gemeenschappelijk diner, waarbij b. v. een strijke aanwezig is, in plaats van moerbeerfokkende oudere jaars, een gemeenschappelijke boottocht enz.

Ik zou hier nog aan kunnen vastknoopen de mededeeling, dat ik naar aanleiding van mijn ideeën over de clubvorming eens heb gesproken over de mogelijkheid nog een Corpsvergadering uit te schrijven ter bespreking van de volgende motie:

„De Corpsvergadering, bijeen . . . . ., van oordeel dat de clubvorming tegenwoordig in hooge mate geforceerd wordt en daardoor niet bijdraagt tot bereiking van het door de Corpswet als doel gestelde ideaal van eensgezindheid onder de leden, spreekt de wensch uit dat de Senaat het initiatief neme om in den volgenden groentijd dat forceeren tegen te gaan, in de verwachting dat de door de groenen aangevangen onderlinge kennismaking zich dan, nu hun inauguratie in mindere mate zal beperken tot een klein kringetje, zoodat meer onderlinge waardeering zal ontstaan, wat tot meerdere eensgezindheid zal bijdragen.”

Daar er echter voor de vacante geen Corpsvergadering met bindende kracht meer kan worden belegd, beloofde de president van het D. S. C., mij de questie Vrijdag a. s. op een Senaatsvergadering in bespreking te brengen.

Ik hoop dat de Senaat dan het door hem ingenomen standpunt zal willen vastleggen in een motie.

C. A. H. MULDER.

Voor-oordeel.

Ook van andere zijde dan die van de heer Van Deth vernamen we dat een verzoek, als wij in ons ingezonden stuk noemden, niet ontvangen was, en al bedoelt de heer Van Deth met deze mededeeling waarschijnlijk niets meer dan dat feit te constateeren, om misleiding te voorkomen dient toch opgemerkt te worden dat verscheidenen zo'n verzoek wel degelijk ontvingen.

Waar de heer v. D. in het begin van zijn stuk zoo juist schrijft over het zich nu reeds beschikbaar stellen vinden we het onbegrijpelijk dat hij later spreekt over het openlik opnemen voor alle soorten oproerkraaiers. Argumentatie ontbreekt hier ten eene male. - Helaas, anders was de heer v. D. er misschien ook toe ge-

komen om goed te lezen wat hij zelf schreef. Op dat *nu reeds*, dat we hier cursiveren willen we een klemtoon leggen.

Trouwens-argumentatie van conclusie's ontbreekt overal in het stuk. Waaruit blijkt dat wij intellect niet boven het gehuil der volksmenigte willen stellen. Integendeel, diegenen die zich bij voorbaat verbinden, hebben daarmee ieder gehuil der volksmenigte veroordeeld, zelfs al spruit dit voort uit krenking van rechten. Is dat hun intellect gebruiken? Neen, integendeel, ze laten het tuis, nemen dogma's aan om de moeite van zelfoordeel, of het gevaar daarvan, te ontlopen.

Maar wij stellen ons intellect boven gehuil der volksmenigte. Echter niet om dit in ieder geval te veroordeelen, doch om het te beoordeelen. Ons gevoel zegt ons, dat wij ons niet als willoze werktuigen door iedere regering kunnen laten gebruiken, maar dat wij zelf moeten oordelen, ieder geval afzonderlijk, en des te groter ons intellect is, des te meer waarborgen het ons geeft voor een juist oordeel.

Wij hebben daarom ook vermeden om pressie in een zekere richting uit te oefenen; ieder oordeel voor zich zelf. Wij hebben slechts geschreven welke consequentie's uit het inwilligen *kunnen* voortvloeien. Waar wij meenden en ondervonden hebben dat deze beweegredenen tot niet verbinden niet zo aan de oppervlakte lagen als andere die tot inwilliging zouden kunnen leiden, vonden wij het wenselijk die te publiceeren.

Dat uit het stuk blijkt dat wij persoonlijk die eerste redenen belangrijker vinden dan laatstgenoemde hebben we niet kunnen vermijden. Een kwalificatie als „oproerig stuk” is hier echter totaal mis.

Het stuk van de heer Veltman, zo beheerscht door misplaatste woorden zullen we niet beantwoorden.

J. D. VAN ROON.
J. W. DINGER.

Kanarie.

Hoor, daar is 't weer: tjoe, tjoe, tjoe; een paar keer dezelfde blanke zuivere toon, zóó koud, zóó eenvoudig, of alles op deze wereld even simpel was, en dan een toonladdertje, omhoog, omhoog . . . . uit. Nu pikt het beestje weer zelfgenoegzaam in z'n veertjes, sluit zich op in z'n met mooie gele donsjes bekleede, zelf.

Het denkt aan de tijden toen jonge menschen nog met aandacht naar hem luisterden, in 't hoogste wijsheid vonden, je uit te leven in een kooitje, onbevruucht door wat er buiten „gebeurt.” En in z'n veertjes vindt 't een zachtgeel kanarieluisje, een van z'n

laatste beminnelijke foutjes, en rein en onschuldig, als nooit te voren, steek 't z'n aristokratenkopje in de lucht en weer klatert 't een klare larie fanfare, zoo helder als glas, en even zoo koud en bloedloos.

Wel heeft 't uit z'n kooitje gezien dat er gewerkt en gestreden, „geleefd” wordt, daarbuiten.

Het begrijpt niets van dien strijd, niets van die Umwertung vieler Werte die zich daar voltrekt.

Het verafgoedt *het intellect* en deszelfs dragers, waar toch de wijsheid het meest begeerenswaard is, *de geest*.

Je kunt *weten*, b.v. van Umwertung, zonder deze in wezen te *begrijpen*.

Och, waarom iuisteren de menschen niet meer naar ons individualistje. Zij bedrijven hun goed en kwaad, over welks Umwertung Nietzsche wel geschreven heeft. Maar z'n conclusies, de geheele bovenbouw, zijn zeer eenzijdig, allermint geschikt om oordeelloos nagepraat, op jezelf en op onzen tijd toegepast te worden.

Nietzsche lezen is goed, maar alléén Nietzsche lezen is ongezond. Het beestje keert zich af van den strijd, met hautain gebaar, verwerpt in zelfoverschatting en blindheid het leven zelf, en schettert z'n gedichtje in een andere richting.

De menschen zijn gegroeid, z'n liedje is oud!

De ware mensch is de volledige mensch, georiënteerd in 't hem omringende, begrijpend de vorm van strijd van de tijden waarin hij leeft. Hij is geen eigenwijze baron of student, geen eerzame baliekluiser, geen zelfopzweeper, zijn standsgevoel kent naam noch titel, zijn individualiteit is gegroeid in en door maatschappelijkheid (dat heb ik niet van Nietzsche). Hij spreekt geen oordeel uit over begrippen die slechts woorden voor hem zijn, om daarna zelf te verklaren dat de beteekenis, de zin dier woorden hem een raadsel is.

De ware aristokraat, dat is de ware *mensch*.

Innig voldaan zegt 't kanarietje tot zichzelf, ze zijn jaloersch op m'n geele vedertjes m'n onbewogen stemmetje en op m'n gevoel van eigenwaarde op deze uiterlijkheid gebaseerd. Maar als 't kanarietje wat beter had toegekeken, vanuit z'n kooitje, zou 't zich misschien bewust zijn geworden dat binnen die goudgele uiterlijkheid z'n warme hartje klopte.

Dat hart is tot meer in staat dan hoogdravende vereering voor individualiteit en aristocratisch gevoel voor het verhevene op sociaal, artistiek en filosofisch gebied, en wel tot liefde voor het leven zelf, voor de menschen, die in hun streven, hoe verschillend van dat van een kanarie, door liefde en belangstelling te begrijpen zijn.

C. M. Cox,

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

DRINKT:

„BAM-VIC”

(B.A.M.ARAK met VICTORIAWATER)

== de meest verfrissende drank! ==

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,

Oude Delft 152.

Telefoon 15.

Voorhanden bij de „Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR.”, Binnenwatersloot 33:

**Compendium der Hoogere
Wiskunde,**

door Prof. SCHUH en Prof. RUTGERS.

Deel III. Differentiaalrekening, Analytische Meetkunde van de ruimte, Integraalrekening.

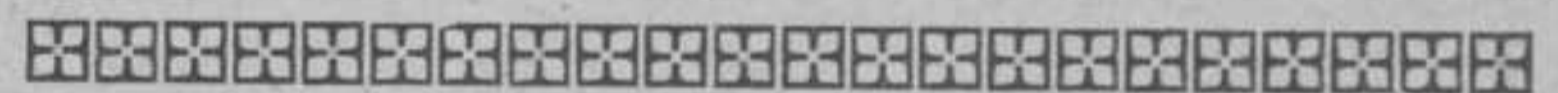
Prijs
f 9.90

Met 23 figuren in den tekst.

Prijs
f 9.90

Uit het voorwoord:

„Dit boek geeft een korte samenvatting van die onderdeelen der Wiskunde en Mechanica, waarvan de kennis vereischt wordt, hetzij op het Propaedeutisch-, resp. Candidaats-Examen aan de Technische Hoogeschool, hetzij op een der examens Wiskunde M. O.”, enz.

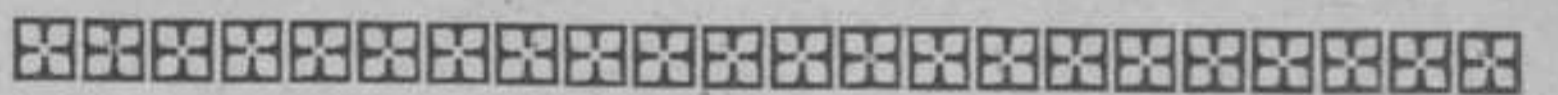

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr. te Delft.

VOORHANDEN: het zoeven verschenen

**Repetitie-Dictaat
Beschrijvende Meetkunde**
door W. J. VOLLEWENS.

Prijs f 2,50.

Uitzending van DINERS

à f 0,65, f 0,85 en hooger.

Dagelijks te verkrijgen:

Nassi-Goreng, Jachtschotels, Rijstschotels
en Macaroni Schotels.

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
3 JULI 1919. No. 32.

VEREENIGINGSLEVEN.

Amstel-Jubileum.

U kunt begrijpen met welk een vreugde een Laga-enthousiast een verslag schrijft van de wedstrijden ter gelegenheid van het 45-jarig bestaan van de Roeiveeniging „De Amstel”.

Waren de verwachtingen na de succesvolle races bij Oudshoorn groot, over zooveel overwinningen hadden wij niet durven droomen.

Maar ter zake: het weer was vrij gunstig, een stevige wind woei dwars over den wedstrijd baan iets in het nadeel der roeiers, vandaar de slechte tijden die gemaakt zijn, in tegenstelling met die van de „Hollandia”.

Voorwedstrijden op Zaterdag 21 Juni:

Om 1.30 starten de Jonge Vieren, klasse A, van Laga en Dordrecht. Het werd een felle strijd vooral van den kant der Dordtenaren, die echter in de minderheid waren. Onze ploeg won gemakkelijk met 2 lengten.

In de 2de heat tusschen Triton en de Amstel behaalden de Utrechtsche studenten de overwinning, zoodat het in den eindstrijd ging tusschen Laga en Triton, terwijl de Amstel snelste 2de was.

Vervolgens roeide onze Overnaadsche Vier tegen Nereus en de Amstel en werd na fanatieke strijd 2de voor Nereus.

De Laak werd in de 2de heat echter snelste tweede, zoodat Laga niet in den eindstrijd kwam.

Dit was het eenige nummer, dat verloren werd. Om 5 uur hadden er voorwedstrijden plaats van de Jonge Achten, klasse B, tusschen Laga en Triton. Hierbij ontwikkelde zich een scherpe boord aan boord race, aanvankelijk was Laga voor: op 500 M. nam echter Triton de leiding, maar onze Acht hield taai vol, en liep in den eindspurt haar tegenstanders uit. We wonnen met een goede puntlengte.

In de 2de heat werd de Hoop verslagen door Njord met minimaal verschil. De Hoop werd snelste 2de. Men verwachtte een zeer spannende eindstrijd. Het publiek zou den ook iets schitterends te zien krijgen.

Eind-Wedstrijden op Zondag 22 Juni:

Om 10.30 uur begon Heyning tegen Rauwenhoff van De Hoop. De Laga-schifteur was ook wel meegefallen op de Hollandia, maar hier overtrof hij onze verwachtingen. Langzaam maar zeker liep hij de Hoopsculler uit onder donderend gejuich van de Laga-enthousiasten.

Hij won gemakkelijk met 3 lengten.

Zoo begon deze, voor Laga zoo gelukkige dag.

Nauwelijks was onze schifteur goed en wel gelukkigewenscht of de aandacht werd gevestigd op de Jonge Vier, die bij de Omval in de start reeds zijn tegenstanders Triton en Amstel een puntlengte achterliet. Triton echter liet niet los en zorgde er voor dat het verschil niet vergroot werd. Zoo naderden de 3 ploegen het bootenhuis van Nereus, dat op ongeveer 1100 M. in de baan ligt. Een gehuil steeg op, we hoorden de stuurman roepen: „Daar gaan ze, de langen!” en Schot begon een hooge spurt, onmiddellijk Triton ruim een halve lengte achter zich latend. De Amstel zakte langzamerhand af. Maar de Utrechtenaren gaven geen kamp, zoodat onze slag het noodig vond bij Poseidon opnieuw een spurt in te zetten. Ze waren nu anderhalve lengte voor. Nog voor de Amstelbrug werd de eindspurt ingezet en met een lengte verschil werd de eindstreep gepasseerd. De Amstel was vele lengten achter. Dat was no. 2. Nog 5 overwinningen zouden volgen.

De strijd tusschen de Oude Vieren van De Maas en Nereus werd na een schitterende strijd op fraaie wijze door de Nereiden gewonnen.

De Cadetten bleken met hun Gladde Twee weer verre in de meerderheid te zijn en wonnen gemakkelijk van Nautilus.

Na de pauze trok onze schifteur Eijken in het Senior-nummer tegen Veth van De Hoop (die in de voorwedstrijden De Haas verslagen had). Veth was het beste weg, maar Eijken liep weldra in en kreeg bij de watertoren een goeden voorsprong. Hij verstuurde zich echter en kwam in de baan van zijn tegenstander. Veth probeerde nu onze sculler aan te varen, maar Eijken spurtte voor hem uit, zoodat hij geen kans kreeg. Daarop stak Veth zijn hand op. Beide schifteurs stopten. Na veel geharrewar besloot de kamprechter op de plaats zelf over te starten (dit was op $\pm$ 500 M.) Nu liep Eijken snel weg en was weldra een goed eind voor. Vlak bij de finish sloeg Veth bovendien tegen een piket. „Drie maal één is drie”, zeiden we tegen elkaar.

Het volgende nummer was Achtriemsgieken Juniores A. Daar er slechts 3 ploegen voor dit nummer ingeschreven waren, hadden er geen voorwedstrijden plaats. Laga startte tegen De Hoop en Nereus. Het publiek was in spanning. Wij hadden De Hoop met moeite op Hollandia verslagen, men verwachtte dus een vinnige race. Eindelijk lagen de ploegen naast elkaar, daar klonk het startsein..... Laga liep het snelste weg in een hoog tempo, onmiddellijk gevolgd door De Hoop.

De Nereus-ploeg viel reeds in het begin door elkaar, en bleef op eerbiedigen afstand van de andere strijdende ploegen. Even

voorbij Willem III op ongeveer 400 M. begon De Hoop in te loopen en nam weldra de leiding. Onze Laga-mannen sloegen een kalmer tempo. Bij Nereus werd echter een spurt geslagen, die de achterstand aanmerkelijk verminderde, maar De Hoop liep weer uit in het baantempo. De spanning bij de Laga-supporten steeg met elke slag; zouden ze zich laten kisten? Maar neen, even voor de Amstelbrug begon onze Acht te spurten en het was duidelijk te zien, in het spurten waren ze de anderen de baas. De Hoop was het eerst onder den brug uit, maar nu begon Kervel eerst recht. Het tempo steeg nog hooger, de Acht sprong als het ware vooruit. Laga won met eenige meters verschil. Nereus was ver achter.

Een uur later startte Heyning opnieuw, nu tegen Bak van Poseidon.

Heyning liep snel uit. Bovendien verstuurde Bak zich aanmerkelijk. Onze sculler won met vele lengten.

Dat waren vijf eerste prijzen. Nog was de maat niet vol. Onze godin blikte nog steeds goedgunstig op ons neer.

In het volgende nummer trok de Jonge Vier voor de tweede maal een baan, nu tegen Willem III in klasse B.

Hij maakte een slechte start. Willem III kreeg een voorsprong en trachtte die door een fel tempo te vergrooten, maar Schot liet niet los.

Bij Nereus lag onze Vier een lengte achter maar Schot zette weer een fanatieke spurt in, en begon snel in te loopen.

Willem III zag zich bedreigd en spande al z'n krachten in, maar tevergeefs, niets baatte, langzaam maar zeker werd de achterstand minder.

Toen ving no. 3 uit de Amsterdamsche ploeg plotseling een geweldige snoek. De beide gieken lagen gelijk. Hiervan trok onze slag partij om een goede spurt in te zetten en vele lengten uit te loopen. We wonnen onbedreigd. Willem III was blijkbaar geheel uitgeroeid.

Om half zes werd het laatste nummer verroeid. Onze Jonge Acht trok in dit B-nummer tegen Njord en de Hoop. De spanning steeg ten top. Honderden fietsers langs den oevers, de groote Amstelbrug stond opgepropt van toeschouwers. Op de bootenhuisen rekte men de halzen, klom men op tafels en stoelen. Men verwachtte iets schoons. Zou Laga weer winnen? Zou Laga dan alles winnen? En de Njordploeg dan met haar fanatieke slag! . . . .

Daar klonk het sein: „Slagklaar — af!” Onze acht schoot naar voren in een felle beginspurt. Een gehuil van af den kant. Wij namen de leiding met een puntlengte. Maar Njord had felle geroutineerde roeiers. Ze liepen spoedig in. Op 500 M. waren ze reeds een halve lengte voor.

Hoop en Laga gingen boord aan boord. In een hoog tempo naderden de strijdenden de Nereusloods. Het geschreeuw en gejuich verdubbelde. Men wachtte op de spurt, die komen zou.

De Leidenaars waren inmiddels ruim een lengte voorgekomen. Sommigen begonnen reeds aan Laga te wanhopen. Daar kwam de spurt: „eerste lange, tweede lange.” We liepen in, maar Njord bleef voor. De Hoop begon af te zakken. Toen men Poseidon genaderd was begon onze acht langzaam in te loopen. Zouden ze het nog halen?

Zoo schoten de gieken op de Amstelbrug af. Njord verdween het eerst in één der brugopeningen. Even later schoot onze ploeg onder de brug, een halve lengte achter de Leidenaars. Het geschreeuw van de Stuurman weergalmde in het bruggewelf. De riemen knalden gelijk in de dollen.

Hooger ging het tempo. Na de brug was de achterstand al iets verminderd.

Het was doodstil, men hield de adem in. Zoo naderden we het vlot van „de Amstel”. Op 150 M. van af de finisch waren we nog een kleine halve lengte achter. Hooger en hooger ging het tempo. Bij elken slag liepen we in. Maar ook Njord spurtte, spurtte. Het was een duivelsche strijd.

Nog een paar slagen . . . .

Een donderend gejuich barstte los en weerklonk langs de Amstelboorden.

Laga had gewonnen met $\pm$ 30 c.M. De Hoop was 1 $\frac{1}{2}$ lengte achter.

Nog wil ik de namen der roeiers vermelden:

Jonge Sciff A en B: Heyning.

Oude Sciff: Eijken.

Jonge Vier A en B: Posno (boeg), Carpentier Alting, Thal Larsen, Schot (slag), v. Niftrik (stuurman).

Jonge Acht A en B: Sonneveld (boeg), Homan v. d. Heide, Huijgen, Meerkamp van Embden, Roodenburg, Van Rooyen, Boumeester, Kervel (slag), v. Andel (stuurman).

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Bouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde maakt bekend dat in den vervolge een practisch examen in Architectuur bij het tweede gedeelte van het Candidaats-examen zal moeten worden afgelegd.

Dit examen zal bestaan uit het maken van een voorontwerp voor eenvoudig woonhuis gedurende één dag en het daarop uitwerken van dat ontwerp gedurende meerdere dagen.

— 0 —

De Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde maakt bekend, dat de teekeningen van de examens voor bouwkundig ingenieur tot en met Zaterdag 5 Juli a. s. zijn te zien in het Gebouw der Decoratieve Kunst, Oude Delft 75.

De Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde,
J. A. G. VAN DER STEUR.

Propaedeutische Examens voor de Zomervacantie 1919.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

J. H. N. Bol.	J. B. van Sliedrecht.
P. P. F. Dejongh.	P. Stempels.
G. A. Feunders.	F. Wassing.

Bouwkundig Ingenieur.

A. Lodder.	G. L. van Straaten.
F. P. J. Peutz.	J. E. Wiersma.

Werktuigkundig Ingenieur.

A. Brunting.	W. J. M. Michielsen.
K. Cohen Stuart.	J. A. Pennink.
F. L. H. Dessauvagine, c.i.	B. W. Pot.
A. Escher.	J. S. V. J. Spee.
P. J. Fritzlin.	M. J. Stoel Feuerstein.
J. W. Hanrath.	G. B. B. Swets.
H. 't Hooft.	A. L. Veenbos.
S. G. C. Langendam.	B. J. Zegering ten
O. F. H. H. van de Loo.	Rodengate Marissen.

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

J. D. Berkhuysen.	H. H. J. 't Hoen.
M. F. Gunning.	W. F. Stoel.

Electrotechnisch Ingenieur.

R. Baggerman.	K. Lutomirski.
J. L. van Bijlert.	J. W. L. van der Moer.
A. H. de Goede.	P. F. S. Otten.

Scheikundig Ingenieur.

G. van der Lee.	Mej. M. H. Tijnstra.
F. P. v. Ravenswaay.	Mej. A. Karreman.

Mijningenieur.

P. S. Bakels.	H. P. Koopmans.
E. D. Cartier van Dissel.	J. J. W. Meens.
B. A. Geerlings.	J. A. W. van der Voort.
C. Kloos.	

Candidaats-Examens voor de Zomervacantie 1919.

Geslaagd voor:

Civielingenieur.

A. H. van Assen.	W. Jonkergouw.
J. J. Bellingwout	C. Julius.
A. v. d. Berg.	F. Kruys.
H. F. G. F. de Bruin.	A. van Lutsenburg Maas.
J. F. W. Burkij.	J. J. Luyt.
J. E. Carrière.	A. H. Nijland.
C. F. Egelie.	E. J. Riemens.
F. E. D. Enschedé.	D. van Riemsdijk.
C. C. J. de l'Espinasse.	F. W. C. G. Stolk.
C. Franx.	J. C. Stoop.
A. C. de Frenne.	Jhr. A. van Styrum.
A. H. B. Guinée.	G. C. J. Tielenius Kruythoff.
B. F. W. van Hasselt Jr.	N. J. Ph. Verbruggen.
C. van der Hoeven.	H. Voorham.
W. Hofland.	J. J. W. de Vries.
H. Hollaar.	G. L. Walther.
J. A. G. James.	F. S. A. van der Werf.
P. A. Jellema.	F. Wieland.
R. A. Jettem.	P. J. A. Wijn.

Bouwkundig Ingenieur.

H. J. Heuvelink	Mej. M. F. N. Snethlage.
P. K. Meurs.	D. P. v. d. Vliet.

Werktuigkundig Ingenieur.

P. A. G. Asselbergs.	A. M. Mijnlieff.
I. Bavlij.	A. Pompe.
T. J. Brons	W. van Rijswijk.
J. P. J. van Ewijk.	J. R. Smit.
F. E. Eijken (met lof).	R. Vermeulen.
F. A. Holleman.	L. Versteeg Hzn.
J. Th. Joosting.	W. Whitlau.
K. J. P. Konings.	A. H. IJsselmuiden.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

P. Engberts.

Electrotechnisch Ingenieur.

P. de Bruijne.	J. G. Mackwirth.
E. C. Demminck.	M. I. Polak.
L. van Elk.	L. Roelofs.
C. J. J. Ett.	J. C. Romeijn.
H. Everwijn.	F. Spoon.
A. van Gastel.	G. A. H. van Swaay.
A. H. W. Hacke.	A. L. Thomée.
A. F. E. Jansen, w. i.	J. A. van den Toll.
U. S. F. Joustra.	J. D. Wackwitz.

Ingenieurs-Examens voor de Zomervacantie 1919.

Geslaagd voor:

Bouwkundig Ingenieur.

J. A. W. A. Bordewijk.	D. Jansen.
J. W. E. Buys.	

Werktuigkundig Ingenieur.

C. Chr. Barentz.	J. L. G. Köhler.
G. D. Boerlage.	M. C. Kool (met lof).
J. C. H. Brouwer (met lof).	P. P. Kriek (met lof).
A. ten Bruggencate.	J. E. Lohr.
G. Th. Bruyn	A. F. M. H. van der Mee.
W. H. de Bruyn Kops.	F. C. A. Th. Michielsen.
A. J. Engel (met lof).	D. A. de Neve.
B. Freitag.	G. H. J. van der Sluijs (met lof).
E. van Gelder.	W. van der Valk.
F. L. H. van der Grinten.	L. Vos (met lof).
J. M. Haslinghuis.	J. van Zijll.
H. C. U. J. Huber.	

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

J. W. Bonebakker.	W. Roijer.
C. van Dam.	R. Voorhoeve.
E. van Dieren (met lof).	W. Vrijlandt.

Electrotechnisch Ingenieur.

G. d'Aulnis de Bourouill.	J. M. Prins.
J. J. F. Bartels.	A. H. B. van Riemsdijk.
D. Coster.	K. C. Rietema.
H. W. Crame.	N. E. A. Schilt.
A. J. Ehule.	W. Six.
P. Jongejan.	F. van Teutem.
L. P. Krijger (met lof).	H. Vermeulen.
A. E. Loen (met lof).	N. A. J. Voorhoeve.
W. J. van der Meulen.	A. M. A. Wijnans.
J. G. J. C. Nieuwenhuis.	

Mededeelingen.

PRIVATE PROMOTIE.

Ter verkrijging van den graad van Doctor in de technische wetenschap zal de heer Christiaan van Loon, scheikundig-ingenieur, op Vrijdag den 4^{den} Juli 1919, des namiddags te drie ure, in de Prinsenkamer worden toegelaten tot de verdediging tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool van een proefschrift en van stellingen, beide goedgekeurd door den promotor Prof. dr. J. Böeseken, t.

De titel van het proefschrift is: „Stereochemie der cyclopentaanen der hydrindeen - 1.2 - diolen.”

—o—

Ter verkrijging van den graad van Doctor in de technische wetenschap zal Mejuffrouw Johanna Hendrika Maria Manders, electrotechnisch-ingenieur, op Maandag den 7^{den} Juli 1919, des namiddags te drie ure in de Prinsenkamer worden toegelaten tot de verdediging tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool van een proefschrift en van stellingen, beide goedgekeurd door de promotoren Prof. dr. J. A. Schouten, e. i., en Prof. C. Feldmann.

De titel van het proefschrift is: „Application of direct analysis to pulsating and oscillating phenomena.”